

Kádár János elvtárs sajtóértekezlete Prágában

rére került sor. Úgy vélem, időszerű volt ez a találkozó, s jól szolgálta pártjaink egységét, országaink együttműködését, népeink barátságának ügyét.

Kádár János ezután elmondotta, hogy a két párt kapcsolatainak és együttműködésének minden lényeges területét áttekintették, s megítázták a nemzetközi kérdések egész sorát, amelyekben egyformán érdekelt a magyar és a csehszlovák párt.

— Meggyőződésem, hogy az eszmecsere mindkét fél számára hasznos volt. Különösen tájékoztattuk egy-

mást saját problémáinkról, s a tájékoztatásban foglalt értékelés a másik fél részéről egyetértésre talált.

Ami a csehszlovákiai helyzetet illeti: nem tagadjuk, ebben mi is érdekeltek vagyunk. Csehszlovákia fejlődését, a csehszlovák párt problémáit illetően azt reméljük, hogy azok marxista-leninista megoldást nyernek. Bizunk abban, hogy Csehszlovákia gazdasági, társadalmi, kulturális és egyéb kérdéseit szocialista módon oldják meg. Meggyőződésünk, hogy a Magyar Népköztársaság és a Csehszlovák Szocialista Köztársaság dolgozó népe együtt halad a szocializmus építésének út-

ján. A történelem megtanította bennünket arra, hogy sorsközösségben élünk, és arra is, hogy nem érhetünk el eredményt a másik ország rovására. Együtt kell haladnunk és együtt kell boldogulnunk.

Kádár János befejezésül sok sikert, boldogulást kívánt a csehszlovák munkáosztálynak, parasztságnak és értelmiségnek. Hangsúlyozta: bizonyosak vagyunk abban, hogy a testvéri cseh és szlovák nép határozottan, gyorsan halad előre a szocializmus építésében.

A sajtókonferencia Miroslav Moc-nak, a Rudé Právo főszerkesztőjének zárszavával ért véget.

A fizikai dolgozók gyermkeinek továbbtanulása

Problémák és megoldásuk

Jelentősen fejlődött a tárgyalat időszakban a felsőoktatási intézmények kollégiumi hálózata. Ennek ellenére itt is kevés az egyetemi férőhely, de még több a gond a középiskolák — ezen belül a gimnáziumok —, szakmunkástanuló intézetek és az általános iskolák bentlakásos intézményeiben. Ezért a következő időszakban a fizikai dolgozók gyermekeinek segítésében különös jelentősége van a kollégiumi férőhelyek bővítésének és ezzel párhuzamosan az eddig is eredményeket elért kollégiumi nevelőmunka továbbfejlesztésének.

A tárgyalat időszakban az általános és középiskolai tanulólétszám emelkedésével — amely a közismert demográfiai hullám következménye — nem tudott lépést tartani az oktatás objektív feltételeinek fejlődése. Megnővekedtek az osztálylétszámok, fokozódott a tanárok túlterhelése, ennek következtében csökkent a tanulókkal való órák kívüli foglalkozás lehetősége. A fizikai dolgozók gyermekei segítésének új módszerei többségében időigényesek, ezek kidolgozása, megvalósítása jelentősen igénybe veszi a tanárok szabadidejét. Ugyanakkor azt is tudjuk, hogy nem minden pedagógus foglalkozik elég lelkiismeretesen a fizikai dolgozók gyermekeinek segítésével.

A jövőben a tanulási feltételek javulása várható. Az osztálylétszámok fokozatos csökkenése — a demográfiai helyzet alakulása következtében, valamint a tanterembővítés eredményeként — megkezdődött. Az oktatási reform a tárgyalat időszakban túljutott a kezdeti nehézségeken és sikerrel folyik lényegi törekvéseinek realizálása. Ez lehetővé teszi a fizikai dolgozók gyermekeivel való hatékonyabb foglalkozást. A pedagógusokra nagy felelősség hárul a te-

hetségek felismerésében, kibontakozásának hatékony segítésében. Szükséges, hogy a jövőben a pedagógusok, az iskolák munkájának értékelésénél következetesen szerepeljen követelményként a fizikai dolgozók gyermekeivel történő foglalkozás hatékonysága.

Befolyásolják a fizikai dolgozó családokat gyermekeik továbbtanulásánál olyan tényezők is, mint a fiatal értelmiségiek pályakezdésének egzisztenciális problémái, számos magasabb iskolai végzettséget nem igénylő munkakör jobb kereseti lehetősége. Ezzel is magyarázható, hogy a szakmunkásképzés és szakközépiskolák erősödő propagandája elsősorban a fizikai dolgozók körében váltott ki nagyobb visszhangot.

A fizikai dolgozók gyermekei továbbtanulásának elősegítésében sokat tehetnek a gazdasági egységek vezetői. Egyrészt a társadalmi ösztönzések számának növelésével — öt év alatt meggyenkben sajnálatosan harmadára csökkent a társadalmi ösztönzések száma —, másrészt üzemi napközi otthonok működtetésével, különböző tanfolyamok, szakkörök szervezésével, ezek anyagi feltételeinek biztosításával. A törzsgárda kialakítását, megbecsülését jól szolgálják ilyen és hasonló törekvések.

A szakszervezet és a KISZ a tanácsokkal, a közoktatás dolgozóival együtt a helyes pályaválasztásban tehet sokat a szülők és tanulók körében. A KISZ a tanulmányi versenyek, a szakkörök szervezésében fordítson figyelmet a fizikai dolgozók gyermekeinek megfelelő arányára. A különböző korrepetálások, a tanfolyamok szervezése területén az elért eredmények — megfelelő koordinálás esetén — sikerrel biztató formái a munkás-paraszt tanulók segítésének.

Az egyetemi felvételi bizottságok törekednek a fizikai dolgozók gyermekei arányának szinten tartására, amit az is mutat, hogy több egyetemünkön a felvett hallgatók között magasabb a fizikai dolgozók gyermekeinek aránya, mint a jelentkezők között, ugyanakkor nem szenved csorbát az az elfogadott és helyes elv sem, hogy a legjobban felkészült, a legjobban megfelelt jelöltek kerüljenek felvételre. Más kérdés, hogy a jövőben tovább kell javítani a felvételi vizsgák módszereit annak érdekében, hogy a jelöltekről minél realisabb kép alakuljon ki. A felsőoktatási intézmények a fizikai dolgozók gyermekeivel felvétel után igyekeznek foglalkozni. Ennek is következménye, hogy a fiatalok a hátrányokat egy-két év alatt leküzdik és megfelelő eredményeket érnek el. Egyes egyetemeken a lemorzsolódott, illetve kizárt tanulók között kisebb a fizikai dolgozók gyermekeinek aránya az egyéb kategóriákénál. A fizikai dolgozók gyermekei jól megállják helyüket különböző

tanulmányi versenyeken, a tudományos diákkörök munkájában. Több egyetemünkön jónak mondható az arány a saját képzésű tudományos utánpótlás keretében a fizikai dolgozók gyermekei közül.

A fizikai dolgozók gyermekeinek továbbtanulása természetesen jelentősen függ a szülőktől és a kérdés alanyaitól, a gyermekektől is. A tanítatás és tanulás mindenkor áldozatot jelentett, és ez így lesz a jövőben is. A gondok, problémák megoldását erejétől függően segíti a társadalom, ennek területeivel e cikkben is foglalkoztunk. De a segítés csak úgy eredményes, ha ezt igénybe veszik és helyesen élik a lehetőségeket. Az elmúlt negyedszázadban sok tízezer munkás-paraszt szülő helyesen élt a társadalom adta lehetőségekkel, s vállalta a tanítatás segítségével sem könnyű feladatát, leküzdve komoly nehézségeket. Ennek köszönhető, hogy az egykori munkás-paraszt gyermekek közül ma sokan ott vannak az értelmiség derékhadában. Erre a szülői áldozatvállalásra a jövőben is szükség lesz saját maguk, gyermekük és a társadalom közös érdekében. De szükség van arra az erős tanulni akarásra is a fizikai dolgozók gyermekeinél, amely nélkül a hajdani munkás-paraszt gyermekek ma nem lennének tanárok, mérnökök, orvosok. Jól kell élniük a lehetőségekkel és azon lenni, hogy meglevő hátrányaikat saját érdekükben tudatosan és mielőbb leküzdjék.

A párt- és állami szervek nagy figyelmet fordítanak arra, hogy a fizikai dolgozók gyermekei megfelelő számban és arányban kerüljenek a felsőoktatási intézményekbe és onnan az értelmiség soraiba. A szocializmust építő munkás-paraszt államokban ez elvi és gyakorlati politikai kérdés. Ugyanakkor leszögezzük: a fizikai dolgozók gyermekeinek továbbtanulását nem valamiféle adminisztratív intézkedés segítheti elő sikerrel, hanem a társadalom anyagi és erkölcsi erőfeszítései — ez utóbbit különösen felelősségteljes a pedagógusok munkája —, a szülők áldozatvállalása és a gyermekek tanulni akarása.

A párt szervei és szervezetei az elmúlt években több alkalommal elemezték a VIII. kongresszus nagy fontosságú határozata megvalósításának eredményeit és feladatait. A most felvetett nehézségeket, gondokat is jelezték alapszervezeteink, felvetve a megoldás számos útját és lehetőségét.

A párt-alapszervezetek az eredmények és hiányosságok reális felmérésével, a feladatok helyes kijelölésével és a megvalósítás folyamatos értékelésével tudják ezt a munkát még hatékonyabban segíteni.

Dr. KONCZ JÁNOS,
a megyei pártbizottság
propaganda- és művelődési
osztályának vezetője

Pak Szong Csol városnézésén

Pak Szong Csol, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság külügyminisztere csütörtökön a főváros több nagy létesítményével ismerkedett, Bartos Istvánnak, a fővárosi tanács végrehajtó bizottsága elnökhelyettesének kalauzolásával. Megtekintette a Hungária körüti felüljárót, ellátogatott a XIV. kerületi lakótelepekre, köztük a most épülő zuglóira. Megtekintette a földalatti gyorsvasút Baross téri állomását, a csatlakozó aluljárórendszer munkálatait is. A Kassai téren járt az ABC-kisáruházban is, a körút végén pedig megtekintette a Vörösmarkó téri Luxus-áruházat.

Nem újdonság!

Fűteni télen kell!

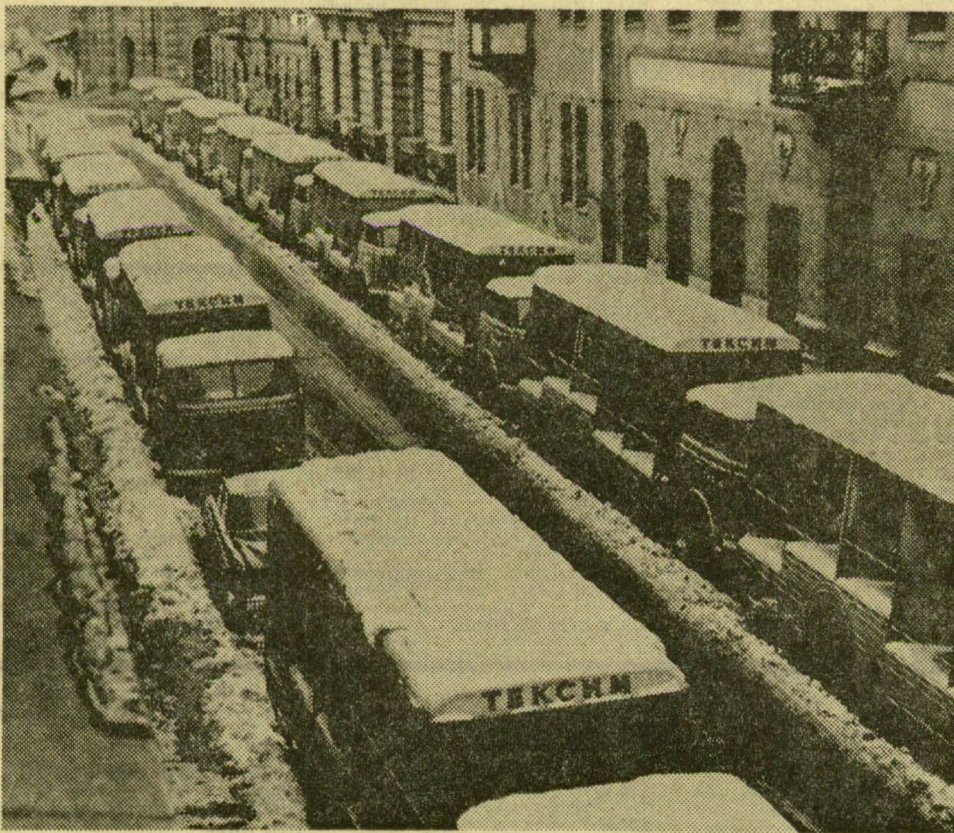
November 30-i számunkban Falvak tüzelője címen közölt néhány soros cikkünkre terjedelmes választ kaptunk a sándorfalvi áfésztől. Ha a számokkal fűteni tudna, akinek szén már nem jutott, bizonyára elégedett lenne, hiszen szeptemberig több szénét adtak el Sándorfalván, mint tavaly egész esztendőben. Novemberben azonban már 260 tonnával maradt adós a bánya, és erre az adósságra valószínű alaposan ráfejel decemberben is. A választékra vonatkozóan azt fűzik hozzá megjegyzésünkhöz, hogy „az eddig beérkezett szénfélések száma 15”, és „a szűk keresztmetszet ellenére is van iszap- és lignitkiszletünk”.

Lehet. De ha a tizenötből most csak kettő van, jogos a panasz. Az is lehet, hogy megátalkodott a lakosság, ha minduntalan a berenteit keresi. A tények alapos ismeretében biztosan helyes következtetést vontak le az illetékesek, ha ezt írják: „úgy érezzük, nem is kívánhatjuk azt a szállító vállalatoktól, hogy szövetkezetünknek csak berentei szénét szállítsa, hiszen ezt a közkezdveit szénféléseket az ország minden részében szívesen fogadják, a vevők keresik, igénylik”. Ha a bánya mondaná így, elfogadnánk, mert ő tudja, miye van. De ha a kereskedelem ilyen optimista megnyugvással fogadja a pusztá tény, és a „szállító vállalatok” helyett a fogyasztót igyekezik meggyőzni, akkor — mi meg úgy érezzük — irányt tévesztett.

Olajkályha volt bőven — a nyáron. Még a szegediek is vették Sándorfalván. Téli azonban, mert valaminek azért télen is lennie kell, bejelenti az ipar a maga szállítási akadályát. Úgy hallottuk, bármennyire is tűzre való már ez az örökös akadályjelentés, fűteni mégsem

lehet vele. Sándorfalván még nem. Refrénképpen újra leírjuk: határozott intézkedést sürgetnek, akiknek téli tüzelőre télen van pénzük és szükségük.

Horváth Dezső

Somogyi Károlyné felvétele

Autók átutazóban

Napok óta találgatják a szegedi járókelők, mik azok a furcsa, piros járművek, melyek „Texim” feliratot viselnek és kettős sorokban parkolnak a Hungária-szálló környékén? Mindkét oldalon nyitottak és összesen tíz rekeszre osztott a rakodóterük. Megtudtuk, hogy a különös járművek Skoda gyártmányú teherautók, melyek textilipari termékek — elsősorban konfekcionált árúk — szállítására alkalmasak. Bolgár megrendelésre készültek, s most néhány napot töltenek útjukat folytatnák.

A DNFF jubileuma

A Dél-vietnami Nemzeti Felszabadítási Front megalkadásának 9. évfordulója alkalmából csütörtökön délután a Vörös Csillag Traktorgyár művelődési házában ünnepi nagygyűlést rendezett a Hazafias Népfrent Országos Tanácsa, a SZOT és

az Országos Béketanács. Dr. Csanádi György közlekedés- és postaügyi miniszter és Le Huu Van, a Dél-vietnami Köztársaság ideiglenes forradalmi kormányának nagyrországi nagykövetségének ideiglenes ügyvivője mondott beszédet.

PÉNTEK,
1969. DECEMBER 19.

DÉLMAGYARORSZÁG 3